

(Miroslav Pohár) Jozefov život je naozaj pestrý. Tak ako ho poznáme z evanjelia, začína sa radostným rozbehom do perspektívy rodinného života. Zrazu príde bolestné sklamanie z náhleho otehotnenia Márie, na ktorom on ako jej právoplatný manžel nemal účasť. To ho ponorí do dokonalej tmy. Nečakane však zasvieti svetlo zhora a ponuka ísť ďalej: „Neboj sa vziať si Máriu, ... lebo to, čo sa v nej počalo, je zo Svätého Ducha.“

Ten, kto sa odhodlal plniť Božie plány, nech sa pripraví na bolestné i radostné prekvapenia, na stálu pohotovosť, na nočné vyrušenia, na pochody cez púšť, na nenávisť a lásku, ktoré sa budú striedať ako deň s nocou. Na napäté čakanie, „pokiaľ ti nepoviem“. Toto všetko skúsi duša, ktorá to myslí s Bohom úprimne. Ale ak vieme, že Boh je náš Otec, budeme mu plne dôverovať a náš život poznamená natrvalo pokoj a radostná istota, že aj to, čo je v ňom bolestné a nejasné, slúži len na naše dobro. A presvedčíme sa, že práve vtedy, keď budeme najviac trpieť, nás Boh nečakane navštívi radosťou.

Aj sv. Pavol mal túto skúsenosť, keď napísal: „Nedovolí Boh pokúšať nad naše sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby sme ju mohli zničiť.“ Pravého kresťana preto charakterizuje stála vnútorná vyrovnanosť a pokojná radosť plynúca z vedomia, že Boh nás má vždy veľmi rád a riadi všetko vôkol nás v náš prospech. To radostné i bolestné. Prosme sv. Jozefa, aby sme vedeli vždy s pokojom prijať tie hry svetla a tieňov, ktoré služba Ježišovi so sebou prináša.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)